

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114203523
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4114203523.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: Tatra banka, a.s., so sídlom Bratislava, Hodžovo námestie 3, IČO: 00 686 930, zastúpený Advokátskou kanceláriou MCGA legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Partizánska 2, IČO: 36 715 662, proti povinnému: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., K. XX, t.č. ÚVTOS Želiezovce, Veľký dvor č. 12, o vymoženie 782,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 11. júna 2014, č. k. 24Er/114/2014-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku, so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 § 53 ods. 1, 2, 4 písm. r), ods. 5, § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, čl. 6 ods. 1 Smernice rady EÚ č. 93/13 EHS z 05.04.1993, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia nie je dôvodne podaná. Konštatoval, že exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok sp. zn. II/2012-2018 zo dňa 15.07.2013 vydaný Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie. Rovnako mal za preukázané, že právny vzťah účastníkov je založený na zmluve o kreditnej karte, na základe žiadosti o vydanie súkromnej kreditnej karty VISA zo dňa 07.8.2008. Súd prvého stupňa preskúmaním Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 07.08.2008 zistil, že v tejto zmluve sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o kreditnej karte alebo s súvislosti s ňou, budú rozhodované s konečnou platnosťou v rozhodcovskom konaní. Podľa názoru súdu prvého stupňa cieľom rozhodcovskej doložky je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Veriteľ môže na základe takejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by inak bol príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Navyše rozhodcovský súd je paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať. Takto formulovaná rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka v štandardne formulovanej zmluve alebo v všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola

spotrebiteľom individuálne dojedná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa dospel k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka je teda neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Takýto výklad považoval za súladný aj so smernicou Rady Európskej únie č.93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a to hlavne článkom 3 ods. 1, podľa ktorého zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vznikajúcich na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Na základe uvedených skutočností mal súd prvého stupňa za to, že boli splnené podmienky na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a ustanovenia § 45 ods. 1 písm. c) ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, a preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a súdneho exekútora poveriť vykonaním exekúcie. Uviedol, že povinnému ponúkol neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) a povinný s touto rozhodcovskou doložkou súhlasil. V prípade, ak by povinný s rozhodcovskou doložkou nesúhlasil mohol ju v zmysle obchodných podmienok vypovedať v lehote 30 dní odo dňa podpisu zmluvy o úvere, čo však neurobil. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2CoE/333/2011 zo dňa 30.09.2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoE/18/2010 Podľa názoru oprávneného v danom prípade nenastala ani jedna skutočnosť uvedená v § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovský rozsudok je vydaný podľa zákona, neobsahuje neprijateľnú podmienku, nedochádza tu teda k vymáhaniu plnenia v rozpore s dobrými mravmi a návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia je v súlade s právoplatným a vykonateľným rozsudkom.

Sudkyňa súdu prvého stupňa sa podľa § 374 ods. 4 druhej vety OSP vyjadrila, že nemieni odvolaniu vyhovieť a preto predložila vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po preskúmaní uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

V preskúmvanej veci bolo zo skutkového hľadiska z obsahu spisu zrejmé, že medzi oprávneným a povinným bola dňa 07.08.2008 uzavretá zmluva o vydaní súkromnej kreditnej karty VISA, v ktorej povinný okrem iného potvrdil, že sa oboznámili so všeobecnými obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s., obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre medzinárodné kreditné karty, ako aj so sadzovníkom, úrokovými sadzbami. Okrem toho v zmysle tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované s končenu platnosťou v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk v Bratislave jediným rozhodcom podľa štatútu a Rokovacieho poriadku Rozhodcovského súdu.

Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku v aktuálnom znení, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. decembra 2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov

na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, keď žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia nevyhovel, pričom svoje rozhodnutie aj dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že akákoľvek rozhodcovská doložka bez ohľadu na jej formu a znenie obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Takáto rozhodcovská doložka je preto podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. V predmetnom exekučnom konaní ide o tento prípad. Podľa názoru odvolacieho súdu povinnému ako spotrebiteľom bolo zároveň týmto postupom odňaté ich právo brániť sa a podať žalobu, prípadne akýkoľvek iný opravný prostriedok na všeobecný súd, pričom ide o právo spotrebiteľov upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky). Rozhodcovskú doložku si povinný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal, pričom mal možnosť zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniam, a teda aj rozhodcovskému konaniu.

Podľa názoru odvolacieho súdu predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej doložky až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej doložky považuje za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, v dôsledku čoho bolo dôvodné aplikovať ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 už v štádiu rozhodovania exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú doložku) ani nemal byť vydaný, pričom rozhodcovský súd nemal ani právomoc rozhodovať spor účastníkov konania. Súd prvého stupňa preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok.

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že ust. § 93b zákona o bankách nezbavovalo oprávneného povinnosti predložiť povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu bolo poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ oprávnený takto nepostupoval, resp. pokiaľ takýto postup nebol oprávneným doložený listinami pripojenými k návrhu na exekúciu, súd prvého stupňa správne konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky je v danej veci treba považovať za neplatné dojednanie, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nepovažoval za potrebné vyporiadavať sa s ďalšími argumentami oprávneného, uvedenými v podanom odvolaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.